

Publicerad 2004-08-14 14:34 av SuzieQ

Kavaljeren är Döden

Jag ser dig, utan själ.

Du dansar dödens stilla vals omgiven av liljor.

Som att omvärlden inte fanns, ler du och viskar de djupaste hemligheter.

Jag försöker höra, men förgäves.

Musiken utan toner dränker ditt stilla skratt.

Kavaljeren är Döden och du hälsar som Han vore den finaste gäst.

Jag beundrar och föraktar detta skådespel av lust.

Du hållen Döden på avstånd, men tillräckligt nära för att känna din rädsla.

Döden håller själen i järngrepp och väntar på din stilla bön, medan Han omfamnar din kropp i valsen utan steg.

Du tittar upp och säger de orden Han så länge velat höra.

Jag försöker nå dig men det är för sent.

Din kropp ligger vit på en blomsterbädd av liljor.

Medan din själ vandrar i mörkets vida rike, i jakt på ljus.

Din kamp är slut, och jag låter ärren brista.

Jag öppnar ögonen och inser.

Att jag är omgiven av mörker, på jakt efter ljus.

Du var min kropp, jag var din själ.

Tillsammans blev det Vi.

Varför lämnade du mig här?

I mörkets vida rike..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SuzieQ med Poeter.se id #805 innehar upphovsrätten